

forrige Love og Forordninger ikke saa lige var i agt taget. Dette Verk, som saaledis efter Kongelig Befaling var samlet og forfattet Aar 1669, Aaret før end Gud kaldede Højsbemælte Voris Sl: Her Fader fra dette Jordiske til sit ævige Himmelske Rige og æris Krone, og Gud da, som er alle Kongers Konge, hafde sat Os paa den Kongelige Arve-Stoel og Throne, have Vi af Christelig og Kongelig Iver til Rets og Retfærdigheds Befordring, Fremgang og Bestyrkelse iblant vore kiere Undersaatter her i Riget ved nogle af voris Raad og Betiente med Flid ladet igiennemsee, og endelig selv givet voris Allernaadigste Slutning paa alt hvis som for billigt eller fornøden kand have været eragtet derudj enten at tilsette, forandre, eller fratage; Og er særdelis udelat, først alt hvis som ikke kunde beqvemme sig med voris Kongelig Souveraine Arve-Regærings Ret; Dernæst er og udelat hvis som hidindtil er befundet at have foraarsaget baade formedelst Meeneederj stor Guds Fortørnelse, saa vel som formedelst vitløftige og langvarige Processer stor Bekostning og Armod hos Undersaatterne, og dog hverken Sandhed ved de Midler, eller slig Lovens Maade, at være kommen for Lyset, langt mindre den Nødlidendis til sin Ret. For det tredie er ogsaa af denne Lovbog udelat alt hvis Politien egentlig vedkommer, hvorom ingen saa stadige Love eller Anordninger kand giøris, som jo efter Tidernis Løjlighed een eller anden Forandring kunde behøve, hvorfor Vj slige foranderlige Love og Anordninger (som Ubrødeligen dog alligevel skal holdis, indtil anderledis allernaadigst vorder anordnet) i een sær Bog, Politie-Ordning kaldet, ville lade forfatte, og ikke ville have dennem indførte eller beblandede med denne Lov, som i vort Rige Danmark udj stetzvarendis Brug herefter skal forblive. Endelig eftersom loven bør at være skikket efter hver Mands Tarv, lige billig og lige taalelig for alle, saa at ingen ved Loven enten nyder nogen Fordeel, eller tager Skade frem for andre, saa er og udelat alt hvis i saa Maader nogen frem for andre sig enten til Fordeel eller Skade, hvad heller det maatte bestaa i blotte Ord, eller i Gierningen, selv kunde tilegne. Hvis ellers Privilegier og Friheder, som Loven, Recesserne og een Deel Forordninger tilforn ikkun tilegnede dennem, hvis Forfædre i Begyndelsen med deris Dyd og Tieniste for Riget og Fædernelandet des-

lige Privilegier hafde forhvervet, derom have Vj, for at opmuntre alle til Dyd, paa sine Tider og Stæder giort saadan allernaadigst Anordning, at forbemælte Privilegier og Friheder skal strekke sig til alle vore kiere og tro Undersatter i Almindelighed saaledis, at alle de, som formedelst deris Dyd og Dygtighed af Os til noget Embede, eller Forretning, hvoraf de selv kand have nogen ære og Berømmelse, vorder bestilte og antagne, alle foromrørte Privilegier, Friheder, ære og Værdigheder nyde; Og er saaledis dette vigtige Verk ved Guds naadige Bistand og efter lang Ynske nu fuldfærdiget og kommet til den Ende, at det efter voris allernaadigste Befaling er vorder trykt, hvormed Vi alle forrige Love, Ordinantzer, Recesser og Forordninger, saa vit de her ikke findis indførte, ville gandske have ophævede, og ej i nogen Maade tillade, at, saa som de til ævig Tid bør at være magtisløse og uden nogen Brug, de da efter denne Dag enten af Parterne i nogen Rettergang maa brugis, eller af Dommerne i forrefaldende Sager ansees; Ti byde Vi og alvorligen befale alle og een hver, i hvo de og ere, som bygge og boe udj vort Rige Danmark, eller derudj noget Gods eje, eller sig der opholde, at de rette sig efter alt hvis her staa skrevet i denne Lovbog, saa fremt de ville undgaa den Straf, som i den sat er, og ikke have forbrut al Kongelig Hyldest og Naade. Særdelis strengeligen befalis Dommerne og alle, som dømme skulle, at de udj alle Sager, som dennem forrekomme, denne Lov som een Rettesnor følge, og derefter retsindelligen kiende og Dom afsige uden nogen Anseelse til Vold, Magt, Højhed, Frændskab, Venskab, Had eller Avind, og hielpe hver Mand til Rette, den Ringe og Fattige saa vel som den Høje og Rige, Indlændiske og Udlændiske, og med deris Domme frelse alle dem, som med Vold tvingis, særdelis fattige Enker og faderløse Børn, paa det at Sandhed, Retfærdighed og Fred maa boe i Landet, og den retfærdige og højeste Dommeris Naade og Miskundhed maa styrkis og formeeris over voris Kongelige Arve-Huus, voris Arve-Riger og Undersaatter til bestandig Velstand med timelig og ævig Velsignelse. Givet paa vort Slot Kiøbenhavn den Femtende Aprilis Aar efter Christi Fødsel Et Tusind Sex Hundrede Firesindstyve og Tre, Voris Regærings Fiortende.